

RADA GMINY
SOLINA

UCHWAŁA Nr LVIII/469/18
Rady Gminy Solina
z dnia 14 sierpnia 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.),

Rada Gminy Solina uchwala, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi z dnia 12 lipca 2018 r. na działalność Wójta Gminy Solina Pani Ireny Klepek prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „Mon-Dan Firma Handlowa Irena Klepek 38-500 Sanok, ul. Topolowa 15/12,
uznaje się skargę za bezzasadną
z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Mariusz Kaliniewicz
Mariusz Kaliniewicz

RADA GMINY SOLINA

Załącznik do Uchwały Nr LVIII/469/18
Rady Gminy Solina
z dnia 14 sierpnia 2018 r.
w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy

Uzasadnienie:

W dniu 17 lipca 2018 r. wpłynęła do tut. Urzędu Gminy skarga na działalność Wójta Gminy Solina.

Skarżąca Pani Irena Klepek prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „Mon-Dan Firma Handlowa Irena Klepek 38-500 Sanok, ul. Topolowa 15/12 zarzuciła Wójtowi Gminy, że w sposób nienależyty, przewlekły, biurokratyczny, rażąco krzywdzący załatwia sprawy związane z funkcjonowaniem i działaniem kolejki turystycznej „Bieszczadzki Ekspres” na terenie gminy Solina. Skarżąca w szczególności podnosi, że wiele lat prowadziła taką działalność, a w tym roku nie może uzyskać zezwolenia. Uważa, że Wójt lekceważy jej pisma i ignoruje. Wójt wykazuje brak zrozumienia dla jej działalności, odwleka załatwienie sprawy podając nienormalne argumenty. Twierdzi, że jest szykanowana. Nie rozumie dlaczego Wójt twierdzi, że nie może świadczyć usług w transporcie publicznym a każe składać wnioski o wydanie decyzji na przeprowadzenie imprezy w postaci przejazdu koleją na podstawie art. 65 kodeksu drogowego a w przeszłości nie domagał się i wydawał zgodę. Dodatkowo skarżąca zarzuca, że Wójt nie daje możliwości żadnego odwołania się od odmowy korzystania z przystanków. W związku z tym domaga się pouczenia o sposobie zaskarżenia lub wskazania podstawy prawnej na jakiej oparte jest twierdzenie, że nie przysługuje odwołanie.

Do skargi zostały załączone:

- 1) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 16-05-2013 r. znak GKOSRH.7342.1.4.2013,
- 2) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 22-05-2015 r. znak GKOSRH.7342.5.2015,
- 3) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 06.03.2017 r.,
- 4) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 8-03-2017 r. znak WFK.7342.II.3.2017,
- 5) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 26-07-2017 r. znak WG.7230.372.2017,
- 6) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 07.03.2017 r.,
- 7) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 16.03.2018 r.,
- 8) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 16.03.2018 r.,
- 9) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 16.03.2018 r.,

- 10) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 19-03-2018 r. znak WFK.7342.II.3.2018,
- 11) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 10-05-2018 r. znak WG.7320.202.2018,
- 12) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 22.05.2018 r.,
- 13) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 15-05-2018 r. znak WFK.7342.II.3.2018,
- 14) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 04.06.2018 r.,
- 15) pismo Wójta Gminy Solina z dnia 6-06-2018 r. znak WFK.7342.II.3.2018,
- 16) pismo P. Ireny Klepek do Wójta Gminy Solina z dnia 04.07.2018 r.

Komisje Rady po zapoznaniu się z treścią skargi, wyjaśnieniami Wójta Gminy, pozytywnie zaopiniowały projekt uchwały Rady Gminy w sprawie uznania skargi za bezzasadną.

Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przy rozpatrywaniu skargi nie były brane pod uwagę pisma wcześniejsze niż z 2018 r., oraz te, które dotyczą innych kwestii tj. pisma wymienione w punktach od 1 do 2, 5 do 8 i 11. Pisma te nie mają znaczenia dla sprawy. W związku z tym, że Skarżąca podnosi, iż w poprzednich latach dostawała zgodę i zapewne w tym sensie dołączyła do skargi pisma z poprzednich lat, to należy stwierdzić, że zezwolenie w poprzednich latach były wydawanego na dany okres roku kalendarzowego. Sprawy te należy uznać za zakończone. Zezwolenia wydane w poprzednich latach nie tworzą po stronie Skarżącej roszczenia o wydanie zezwolenia na bieżący rok kalendarzowy.

Pisma z punktów 3 i 4 dotyczą zezwolenia na 2017 r. Zostały wzięte pod uwagę przy rozpatrywaniu skargi z tego względu, że w piśmie z dnia 04.06.2018 r. Skarżąca domaga się zezwolenie na korzystanie z zatok i zadaszonych przystanków w ramach posiadanego zezwolenia „poprzez jego uzupełnienie”. Należy wskazać, że zezwolenie na 2017 r. (punkt 4 w wykazie dokumentów załączonych do skargi) było wydane w oparciu o wniosek (punkt 3), w którym Skarżąca wskazała termin, w jakim będzie zamierzała korzystać z przystanków i wiat. Było to okres od 01.05 do 30.09.2017 r. czyli zezwolenie wygasło z upływem 30.09.2017 r. Tym samym bezpodstawne jest założenie Skarżącej, że może w 2018 r. korzystać z zezwolenia na 2017 r.

Problematykę wydania zezwolenia na przewóz osób kolejką turystyczną regulują przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 ze zm.) zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 65 ustawy zawody sportowe, rajdy, wyścigi, przewóz osób kolejką turystyczną i inne imprezy, które powodują utrudnienia w ruchu lub

wymagają korzystania z drogi w sposób szczególny, mogą się odbywać pod warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa porządku podczas trwania imprezy oraz uzyskania zezwolenia na jej przeprowadzenie. W celu uzyskania zezwolenia należy złożyć wniosek, który musi zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedzibę organizatora imprezy;
- 2) rodzaj i nazwę imprezy;
- 3) informację o miejscu i dacie rozpoczęcia, przebiegu oraz zakończenia imprezy;
- 4) informację o przewidywanej liczbie uczestników imprezy;
- 5) wykaz osób reprezentujących organizatora w sprawach zabezpieczenia trasy lub miejsca imprezy na terenie poszczególnych województw;
- 6) podpis organizatora lub jego przedstawiciela.

Do wniosku należy dołączyć:

- 1) szczegółowy regulamin imprezy, określający w szczególności zasady zachowania uczestników imprezy istotne dla bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 2) wykaz osób odpowiedzialnych za prawidłowy przebieg i zabezpieczenie imprezy na terenie poszczególnych województw oraz w miejscach rozpoczęcia i zakończenia każdego odcinka, a także w miejscach wymagających szczególnego zabezpieczenia;
- 3) program imprezy ze szczegółowym opisem trasy i podaniem odległości między poszczególnymi jej odcinkami oraz określony w minutach i kilometrach program przejazdu lub przejścia uczestników przez poszczególne miejscowości i granice województw;
- 4) zobowiązanie organizatora do przywrócenia do poprzedniego stanu pasa drogowego na trasie przejazdu, przejścia lub miejsca pobytu uczestników imprezy, a w przypadku uszkodzenia pasa drogowego lub urządzeń drogowych będącego następstwem imprezy - do ich bezzwłocznego naprawienia lub pokrycia kosztów tych napraw;
- 5) pisemną zgodę właściciela lasu na przeprowadzenie imprezy w razie przeprowadzania jej na terenach leśnych.

Wszystkie powyższe ustawowe wymogi w zakresie treści wniosku i rodzaju załączników, które należy dołączyć wynikają z art. 65b ust. 3 i ust. 4 ustawy, przy uwzględnieniu wyłączeń wynikających z treści art. 65j, który stanowi, że „Do przewozu osób kolejką turystyczną stosuje się przepisy Oddziału 5 z wyłączeniem przepisów art. 65a ust. 2 pkt 2-5, 7-8, ust. 3 pkt 3, 6-11, ust. 4, art. 65b ust. 4 pkt 4 oraz art. 65h.”.

Skarżąca złożyła wniosek o wydanie zezwolenia w dniu 16.03.2018 r. (punkt 9 w wykazie dokumentów załączonych do skargi), który nie spełniał wymogów formalnych wynikających z treści art. 65b ust. 3 i 4 i art. 65j ustawy. Wobec

powołania się przez Skarżącą w kolejnym piśmie na art. 65 prawa o ruchu drogowym, Wójt wezwał Skarżącą do usunięcia braków wniosku. W piśmie z dnia 25 maja 2018 r. pouczone Skarżącą co wniosek powinien zawierać oraz jakie dokumenty należy do niego załączyć. Ponadto poinformowano Skarżącą, że jeżeli nie doręczy brakujących dokumentów w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania do uzupełnienia wniosku to sprawa pozostanie bez rozpoznania.

Powyższe stanowisko Wójta uzasadnione jest treścią art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) dalej „k.p.a.”. Zgodnie z tym przepisem jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Oznacza to, że Wójt postąpił prawidłowo stosując odpowiedni przepis, ponieważ podanie Skarżącej nie spełniało wymagań ustalonych w przepisach prawa. Należy wskazać, że również orzecznictwo sądów polskich jest w tym zakresie jednolite. Przykładowo można zacytować:

II SAB/Sz 148/17 wyrok wsa 2018-03-14 w Szczecinie

Tylko prawidłowy formalnie wniosek może spowodować wszczęcie postępowania w sprawie administracyjnej i w konsekwencji wykreować obowiązek właściwego organu do załatwienia sprawy. Skoro przepis art. 61 § 1 k.p.a. stanowi, że postępowanie administracyjne wszczynane jest również na żądanie strony, to oznacza, że wszczęcie tego postępowania jest możliwe tylko na podstawie takiego żądania, które czyni zadość wymaganiom prawnym określonym w k.p.a. i innych odrębnych przepisach prawa.

III SAB/Kr 157/17 wyrok wsa 2018-03-08 w Krakowie

To nie rzeczą organu, a strony jest formułowanie zamierzeń, jakie chce podjąć w postępowaniu czy też wywołać składanym wnioskiem. Powołanie się przez organ na treść art. 64 § 2 k.p.a. powinno służyć wyłącznie usunięciu braków formalnych wynikających ze ściśle określonych przepisów i nie może zmierzać do merytorycznej oceny przedstawionego wniosku.

II SAB/Go 125/17 wyrok wsa 2018-01-24 w Gorzowie Wielkopolskim

Tylko wtedy, gdy przepis powszechnie obowiązującego prawa ustanawia wprost określone wymogi co do składanego podania, organ może skutecznie żądać ich spełnienia. Wezwanie to nie może dotyczyć natomiast okoliczności, które organ uznaje za istotne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy.

III SA/Lu 369/17 wyrok wsa 2017-12-12 w Lublinie

Zgodnie z art. 64 § 2 k.p.a. jeżeli podanie lub wnioski nie spełniają wymogów określonych przepisami prawa, organ wzywa wnoszącego do usunięcia braków w terminie 7 dni z pouczeniem, że niewypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie podania bez rozpatrzenia. Braki, o których mowa w art. 64 § 2 k.p.a. należy rozumieć szeroko i mogą one dotyczyć istotnego elementu treści pisma, np. podpisu, uzasadnienia, precyzyjnego określenia żądania, daty, jak również pełnomocnictwa. Wszystkie one podlegają uzupełnieniu pod rygorem pozostawienia podania bez rozpatrzenia, a zatem nienadania mu dalszego biegu w postępowaniu. Jednakże, aby mogło dojść do usunięcia braku formalnego podania, poprzez przedłożenie umocowania do występowania w imieniu strony, organ musi dokonać wezwania do uzupełnienia stwierdzonego braku. Dopóki takie wezwanie nie zostanie skierowane w trybie art. 64 § 2 k.p.a., dopóty rozpatrzenie wniosku obarczonego wadą formalną stanowi naruszenie prawa procesowego.

W uzupełnieniu należy stwierdzić, że:

- 1) Wójt prawidłowo przyjął, iż nie może wydać zezwolenia na korzystanie z zatok i zadaszonych przystanków osobie, która nie posiada zezwolenia na przewóz osób kolejką turystyczną, ponieważ prowadziłoby to do obejścia prawa o obowiązku posiadania zezwolenia na przewóz osób,
- 2) Skarżąca nie rejestrowała swojej firmy w Urzędzie Gminy Solina, nie mogła więc składać jakichkolwiek dokumentów przy rejestracji, na co wskazuje w piśmie z dnia 04.06.2018 r.,
- 3) skarga wpłynęła w momencie gdy postępowanie w sprawie wydania zezwolenia nie zostało zakończone z winy Skarżącej (nie uzupełniony wniosek). Wniosek Skarżącej w ogóle nie został merytorycznie rozpatrzony. Zarzuty zawarte w skardze są w ocenie rady gminy bezpodstawne i świadczą o braku znajomości prawa, do czego jako przedsiębiorca jest zobowiązana,
- 4) pozostawienie sprawy bez rozpoznania jeszcze nie nastąpiło, ale należy wskazać, że nie jest to czynność, od której strona ma możliwość odwołania się. Nie jest to także czynność, od której przysługuje zażalenie (Wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 2017-04-25, sygn. akt II SA/Rz 1774/16).

W związku z powyższym Rada Gminy Solina, działając stosownie do art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) uznała skargę za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Mariusz Kaliniewicz
Mariusz Kaliniewicz